

Alba Ribas, actriu

“Em vaig fer gran en un petit paradís anomenat Miravet”

A finals d'octubre es va estrenar *El cadàver de Anna Fritz*. Com està funcionant el teu primer llargmetratge com a protagonista?

La veritat és que estem molt contents. Va ser una pel·lícula que es va fer amb pocs mitjans i que, quan l'estàvem rodant, no sabíem ben bé on ens portaria. Ara n'estem moltos satisfets. L'hem estrenada, ha tingut un recorregut per molts festivals i també el recolzament de la crítica. Al principi, a més a més, va estar a moltes sales i durant la festa del cinema va tindre molt bona acceptació, però després es van estrenar moltes pel·lícules i la cartellera s'ha d'anar renovant.

Vaig sentir que deies que el paper d'Anna Fritz era el que t'havia portat més al límit.

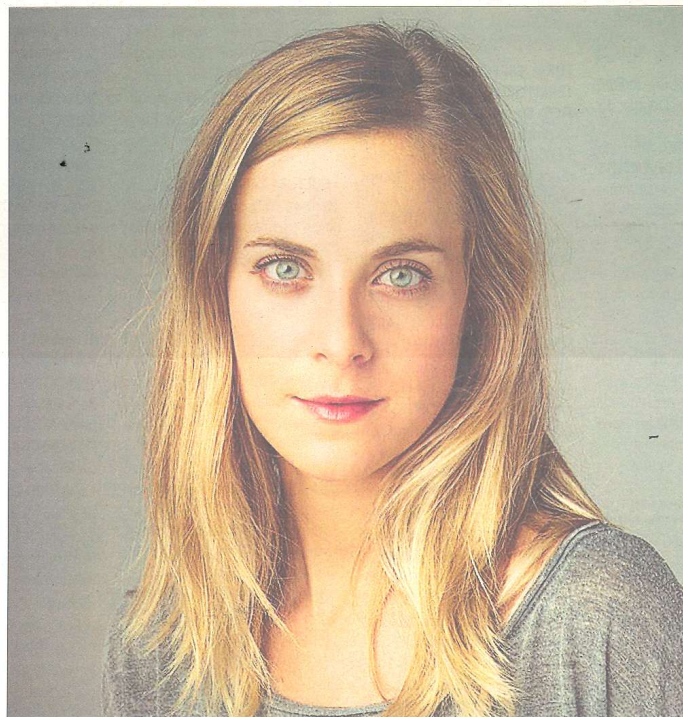
Sens dubte. Fins al moment, ha sigut el paper que m'ha portat més al límit interpretativament i crec que tardaran molt a oferir-me'n un de similar. Al principi tenia molta por. Quan comences no saps com posar-t'hi, però, una vegada a dins i, quan veus el resultat..., veus que ha estat un repte i els reptes sempre són excitants i meravellous. Pensa que Anna Fritz és una actriu que, en principi, està morta, però es desperta al dipòsit de cadàvers quan un grup d'amics abusava sexualment d'ella.

Vau necessitar fins i l'assessorament d'un metge!

Sí. El director desenvolupa la història perquè va veure una notícia que el va deixar al·lucinat sobre un zelador que va violar un cadàver que tenia a l'hospital i aquest es va despertar. Per això vaig necessitar l'assessorament d'un metge, per fer un paral·lisme sobre com semblar una persona que surt del coma. No és una cosa exacta, però em va orientar sobre com se sentiria la persona, quina capacitat de reacció tindria, com aniria recuperant la mobilitat. La veritat és que va ser de gran ajuda.

És el teu primer paper com a protagonista a la gran pantalla. També t'haviem vist a *El diari de una ninfomana*, també amb la tortosina Belén Fabra. En les dos pel·lícules t'hem vist en escenes una mica pujades de to. Ha sigut complicat?

Per a mi, no, però he de dir que això és un tema del tot personal. Mai he tingut problemes

per treballar amb nus o en escenes que puguin comportar que t'hages de despullar davant de la càmera. Fins al moment ha sigut agradable i gens traumàtic perquè sempre ho he fet en un context justificat, no gratuït. A *Diari de una ninfomana* era una escena d'una noia que perdia la virginitat, una escena molt cuidada i naïf. A *El cadàver de Anna Fritz* interpreto un cadàver que està en un dipòsit i, evidentment, ha d'estar despullat. Crec que si el que fas està justificat en l'escena que estàs explicant no t'has de sentir en evidència ni en una situació compromesa. Però és una decisió personal. A més a més, m'he sentit sempre molt ben cuidada pels

“M'encantaria treballar darrere de les càmeres com a directora i poder explicar les meues històries”

equips amb què he rodat aquestes escenes.

Et veus algun dia treballant darrere de les càmeres?

M'encantaria. Espero que ho puga fer en un

Una miravetana de pel·lícula que s'ha convertit en una de les actrius amb més projecció a nivell estatal. Ha intervingut en quatre pel·lícules, la sèrie de televisió *El barco* (Antena 3) i protagonitza *'El cadàver de Anna Fritz'*, una producció que encara es pot veure a les sales de cinema.

futur. M'agrada molt escriure i en algun moment de la meua vida voldria explicar alguna de les històries que tinc en ment. Amb calma perquè poder dirigir no és una cosa que es pugui fer fàcilment, però em motiva molt i és un projecte de futur que tinc.

He parlat amb gent de Miravet i sembla que tothom et considera del poble...

I jo em considero, en part, miravetana. Per part materna, hi tinc tota la família i m'he fet gran a Miravet. Jo acabava el col·legi i me n'anava a casa dels iaïos amb la clau al coll fins que tornava a començar l'escola a Barcelona, hi anava amb els genolls pelats cada estiu. També a Setmana Santa, caps de setmana, Nadal. He viscut totes les etapes de la meua vida a Miravet. Hi tinc la família, els amics, gent que estimo moltíssim i m'hi sento molt bé. Sóc mig d'allà. Sempre dic: em vaig fer gran a Miravet, vaig créixer en un petit paradís que porta per nom Miravet.

En quin projecte treballes actualment?

Encara estic fent la promoció d'*El cadàver de Anna Fritz*. Queda anar a alguns festivals..., tant cant ja tota l'etapa de la pel·lícula. La veritat és que no puc avançar res. Tinc alguns projectes, però encara són provisionals i hem de creuar els dits perquè surten bé.

No farà falta. ■